

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลปัสกา ปี A

(วันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก ในพระวรสารวันนี้ศิษย์สองคนที่รู้สึกสิ้นหวังและห่อเหี่ยวใจอันสืบเนื่องมาจากการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า ตัดสินใจหนีจากกลุ่มอัครสาวกและบรรดาผู้มีความเชื่อที่กรุงเยรูซาเล็มและมุ่งหน้าไปยังหมู่บ้านเอมมาอูสเพื่อสลัดเรื่องราวที่แสนปวดร้าวให้ออกไปพ้นจากจิตใจของพวกเขา แต่แล้วในเย็นวันเดียวกันนั้นพวกเขาต้องรีบกลับมาหากกลุ่มอัครสาวกและบรรดาผู้มีความเชื่อซึ่งพวกเขาได้จากไปในตอนเช้าตรู่อีกครั้งหนึ่งด้วยความยินดีและกระตือรือร้น เกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาจนทำให้ต้องเปลี่ยนใจและกลับมายังกรุงเยรูซาเล็มอีก? คำตอบคือ พวกเขาพบคนแปลกหน้าระหว่างทาง คนแปลกหน้าซึ่งดูไม่เหมือนพระเยซูเจ้าเท่าใดนัก แต่ต่อมาพวกเขาตระหนักว่าเป็นพระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ

เราหลายคนคงเคยได้ยินคำพูดที่ว่า **“อย่าพูดกับคนแปลกหน้า”** ซึ่งเป็นคำเตือนของผู้มีปรีชาในอดีต ในแง่หนึ่งคำเตือนนี้มีส่วนดีเหมือนกันเพราะบางครั้งคนแปลกหน้าหรือคนที่เราไม่รู้จักอาจนำความเดือดร้อนมาสู่ตัวเราหรือครอบครัวของเราได้ ซึ่งเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นบ่อยๆ ดังนั้น เราจึงต้องระวังคนแปลกหน้าและไม่ควรไว้วางใจเขาง่ายๆ เพราะเขาอาจนำความทุกข์มาสู่เราและคนที่เรารักก็ได้ อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าเคลโอปัสและเพื่อนร่วมเดินทางของเขาอาจยังไม่รู้จักคำเตือนนี้ หรือบางทีพวกเขาอาจไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เท่าใดนัก พวกเขาพบคนแปลกหน้าและพูดคุยกับเขาอย่างเปิดเผย คนแปลกหน้าคนนั้นทำให้พวกเขาเปลี่ยนใจและกลับไปหาพวกพ้องและเพื่อนพี่น้องที่กรุงเยรูซาเล็มอีกครั้งหนึ่ง ถ้าเคลโอปัสและเพื่อนร่วมเดินทางของท่านปฏิบัติตามคำเตือนของผู้มีปรีชา พระเยซูเจ้าอาจผ่านเลยพวกเขาไป เพราะพวกเขาไม่ต้อนรับและพูดคุยกับพระองค์ ซึ่งจะส่งผลให้พวกเขาพลาดโอกาสที่จะพบกับพระองค์และได้รับการเปลี่ยนแปลงภายในจิตใจจากพระองค์ เราที่อยู่ที่นี่ จะมีใครสักกี่คนที่รู้ว่า ก็ครั้งแล้วที่พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพได้ผ่านมาและผ่านเลยเราไป และเราไม่ได้ตระหนักว่าเป็นพระองค์และพลาดโอกาสที่จะได้รับพระพรจากพระองค์ เพียงเพราะเรากลัวคนแปลกหน้า?

เคลโอปัสและเพื่อนของท่านพยายามไปให้ไกลจากเรื่องเลวร้ายที่กำลังโหมกระหน่ำลงมาสู่บรรดาอัครสาวกและผู้ติดตามพระเยซูเจ้าซึ่งเป็นผลตามมาจากการสิ้นพระชนม์ที่น่าอัปยศของพระอาจารย์ภายใต้เงื้อมมือของทหารชาวโรมันผู้ซึ่งพวกเขาคิดว่าพระองค์จะมากำจัดออกไปให้พ้นจากแผ่นดินของพวกเขา อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพวกเขาพยายามไปให้ไกลจากสถานที่ซึ่งเรื่องราวเหล่านี้เกิดขึ้น พวกเขายังไม่สามารถสลัดเรื่องราวเหล่านี้ออกไปจากความคิดของพวกเขาได้ พวกเขาพูดคุยและถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ตลอดทาง ขณะที่พวกเขามุ่งหน้าไปยังหมู่บ้านเอมมาอูส พวกเขาคงรู้สึกผิดหวังในตัวพระเยซูเจ้า เศร้าและสะเทือนใจมาก สำหรับพวกเขาอนาคตดับสูญไปแล้ว

ในสถานการณ์แบบนี้เองที่คนแปลกหน้าปรากฏตัวขึ้นมาและถามศิษย์สองคนนี้ว่า “ท่านสนทนากันเรื่องอะไรตามทาง” (ลก 24:17) ถ้าทั้งสองเป็นคนประเภทกลัวคนแปลกหน้าและถือตามคำเตือนที่ไม่ให้พูดกับคนแปลกหน้า พวกเขาอาจจะพูดตัดบทไปอย่างสุภาพว่า “ขอโทษนะ เรื่องนี้ไม่เกี่ยวข้องกับคุณ” แต่เคลโอปัสและเพื่อนของท่านไม่ได้เป็นคนแบบนั้น สิ่งที่พวกเขาพูดคือ “ท่านเป็นเพียงคนเดียวในกรุงเยรูซาเล็มหรือที่ไม่รู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นที่นั่นเมื่อสองสามวันมานี้” (ลก 24:18) คนแปลกหน้าจึงถามว่า “เรื่องอะไรกัน?” (ลก 24:19) คำถามนี้เองนำไปสู่การสนทนาที่เปิดเผยและลุ่มลึกซึ่งทำให้หัวใจของพวกเขา “เราร้อนเป็นไฟอยู่ภายใน” (ลก 24:32) ด้วยความเข้าใจที่ลึกซึ้งทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพราะว่าพวกเขาไว้วางใจคนแปลกหน้า เปิดใจพร้อมที่จะให้ข้อมูลและรับข้อมูลจากเขา เคลโอปัสและเพื่อนของท่านแบ่งปันข้อมูลกับคนแปลกหน้าไปตลอดทาง พวกเขาไม่เพียงพร้อมที่จะแสดงความไว้วางใจคนแปลกหน้าเท่านั้น แต่พวกเขาร่วมเดินทางไปด้วยกันและแบ่งปันอาหารและที่พักกับเขาด้วย ในระหว่างการแบ่งปันนี้เองที่ช่วงเวลาแห่งการเผยแสดงเกิดขึ้นและพวกเขาตระหนักว่าคนแปลกหน้าที่พวกเขายอมร่วมเดินทางด้วย แท้ที่จริงคือพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นคำตอบต่อทุกคำถามที่หัวใจของพวกเขาเรียกร้องอยากจะทราบ การค้นพบว่าพระเยซูเจ้า บุคคลที่พวกเขาไว้วางใจ ยังมีชีวิตอยู่ ให้ความหมายใหม่แก่ชีวิต ความเชื่อ และกระแสเรียกของพวกเขา พวกเขาสลัดความกลัวและความเหน็ดเหนื่อยทั้งหมดทิ้งไป ลุกขึ้น และรีบเดินทางกลับไปกรุงเยรูซาเล็มในคืนนั้นเองเพื่อพบและรวมเป็นหนึ่งเดียวกับบรรดาอัครสาวกและผู้ติดตามพระเยซูเจ้าอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับแบ่งปันข่าวดีกับพวกเขา โดยบอกว่าพวกเขาได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้วในรูปของคนแปลกหน้า (เทียบ ลก 24:34-35)

พี่น้องที่รัก สำหรับพระเยซูเจ้าแล้ว การกลับคืนพระชนมชีพเป็นเส้นแบ่งระหว่างชีวิตบนโลกนี้ของพระองค์ซึ่งถูกจำกัดอยู่ในรูปแบบของชายชาวยิวคนหนึ่ง และชีวิตใหม่ซึ่งทำให้พระองค์ไม่ต้องถูกจำกัดในวิถีทางหรือรูปแบบเดิมอีกต่อไป เวลานี้องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพปรากฏตัวในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง ผิวดำหรือผิวขาว เด็กหนุ่มหรือผู้ชรา คนจนหรือคนรวย คนพิการหรือคนปกติ ชาวพื้นเมืองหรือผู้ย้ายถิ่นฐาน คาทอลิกหรือโปรเตสแตนต์คริสตชนหรือมุสลิม เสื้อเหลืองหรือเสื้อแดง เราอาจมองคนที่แตกต่างจากเราหรือคนที่เราไม่รู้จักรว่าเป็นคนแปลกหน้า แต่พระวรสารวันนี้ท้าทายเราให้เริ่มมองพวกเขาเหมือน **“เพื่อนร่วมเดินทาง”** เมื่อเราดำเนินชีวิตพวกเขา เรากำลังต้อนรับพระเจ้าและนำพระพรมาสู่ตัวเราเองในมิสซาววันนี้ให้เราอธิษฐานภาวนาขอพระพรพรานจากพระเจ้าเพื่อเราจะสามารถเอาชนะความหวาดกลัวคนแปลกหน้าและกล้าหาญพอที่จะเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของพวกเขา พร้อมกับตระหนักว่าแม้คนแปลกหน้าที่เราพบอาจดูไม่เหมือนพระเยซูเจ้า แต่พวกเขาอาจแปรเปลี่ยนกลายเป็นพระเยซูเจ้า เหมือนคนแปลกหน้าที่ศิษย์สองคนพบระหว่างทางไปหมู่บ้านเอมมาอูสก็ได้ ใครจะรู้? **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**